

15de Møde.

Mandag den 22. Oktober Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer) er modtaget et Andragende fra samtlige fast ansatte Afdelingsmestre og Reserver ved den kongelige Mønt om Lønningsforbedring.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af: Forslag til midlertidig Lov angaaende overordentlig Hjælp til arbejdsløse m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 134; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B Sp. 51).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Martin Olsen): Der er for mig ikke Anledning til at komme langt ind paa det foreliggende Spørgsmaal eller til at ofre megen Omtale af Udvalgets Betænkning, de Ændringsforslag, der er stillede, er temmelig faa, i alt kun 11, og er ikke af stor Rækkevidde. Ændringsforslagene er omtalte i Betænkningen, og jeg kan henvise dertil, men nogle af dem maa jeg dog omtale.

Den første Ændring, der er foreslaaet, handler om, hvor vidt der af Arbejdsløshedsnævnet skal kunne øves Indflydelse paa, hvorledes den ulige Indskrænkning af Arbejdstiden i Bedriften skulde gaa for sig. I den Bestemmelse, Lovforslagets § 2 indeholder herom, har nogle villet se et Indgreb i Driftsledernes Dispositionsret, og derfor har Udvalget ment, at der ikke burde være noget, der kunde opfattes paa den Maade, og har foreslaaet,

at Bestemmelsen stryges, hvilket altsaa vil ske ved Vedtagelsen af dette Ændringsforslag. Det er sagt i Betænkningen, og jeg vil ogsaa sige det her, at det ikke er ligegyldigt, hvorledes Indskrænkningen foregaar. Naar der udbetales Penge til de arbejdsløse, ønsker Kasserne — og det er ogsaa Forudsætningen —, at der kan øves den bedst mulige Kontrol med deres Arbejdsløshed, men med Hensyn til Kasserens Kontrol med deres arbejdsløse, er der stor Forskel paa, om Arbejdsløsheden strækker sig over en Dag ad Gangen eller f. Eks. kun 1—3 Timer pr. Dag. I det sidste Tilfælde er Kontrollen ikke saa effektiv, som naar de er arbejdsløse en hel Dag i Ugen, og derfor er det, man gaar ud fra, at det bør være Regelen for Driftsindskrænkningen, at den foregaar paa den for Kontrollen mest effektive Maade, altsaa i visse hele Dage ugentlig.

Der er et Ændringsforslag, som er stillet af Indenrigsministeren, og som Udvalget med Glæde har tiltraadt, nemlig Ændringsforslaget om, at for de Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse, som ikke har haft Evne til at sikre sig for alle Ugens 7 Dage, kan det bestemmes ved denne Lov, at de alligevel faar for 7 Dage. Det Forslag tiltræder Udvalget med Glæde, og jeg gaar ud fra, at ogsaa Folketinget vil tiltræde det.

Der er dernæst et Ændringsforslag under Nr. 6 til § 7 om Huslejhjælp. Det er sikkert nok, og det er ogsaa kommet frem, at Paragraffen, som den staar i Lovforslaget, har været Genstand for meget forskellige Opfattelser. Nogle har ment, at den gjaldt kun Kalendermaaneden, andre, deriblandt jeg, at den gjaldt for 3 Maaneder ad Gangen, og saa hørte den op. Ingen af Forklaringerne var rigtig, og Udvalget haaber, at dets Affattelse ikke skal blive Genstand for saadanne Misforstaaelser. Udelukket er det imidlertid ikke. Det skal erkendes, at selv i Udvalgets Affattelse maa Paragraffen læses grundigt igennem for at forstaaes, og det bliver navnlig de lærde — herved forstaaer jeg Arbejdsløshedskasserne og Arbejdsløshedsnævnene —, der kommer til at afgøre, hvorledes Paragraffen skal forstaaes. Saa ubehjælpelig, som man maaske vilde kunne tro efter mine Bemærkninger her, er Paragraffen nu heller ikke, men den skal læses med Omtanke og føres ud i Livet, som det er ment, nemlig saaledes som det er udtrykt i Udvalgets Betænkning, at ud over den vedtægtsmæssige Understøttelse